

MIKKELIN SEUDUN
YMPÄRISTÖLAUTAKUNTA
PL 33, 50101 MIKKELI

PÄÄTÖS 14/2019
Maa-aineslain (555/1981)
4 §:n mukaisessa
lupa-asiaassa.

Antopäivä 23.12.2019

Päätöksessä on liitteineen 15
sivua.

MAA-AINESLUPA / TAIPALE RN:o 491-418-12-27, MIKKELI

ASIA

Maa-aineslain (555/1981) 4 §:n mukainen päätös maa-ainesten ottamiseen Mikkelin kaupungin Rämälän kylässä sijaitsevalta Taipaleen (RN:o 491-418-12-27) tilalta.

Kiinteistön ja ottamispaikan sijainnin osoittava kartta ja ilmakuva ovat päätöksen liitteenä.

Ottamisalueeseen osuva sijaintikoordinaatti (ETRS-TM35FIN):
N 6852392, E 512315

HAKIJA

Markku Karvonen

KIINTEISTÖNOMISTAJA

Kiinteistön omistaa Risto Ollikainen, jonka kanssa luvan hakija on tehnyt vuokrasopimuksen.

LUVAN HAKEMISEN PERUSTE

Lupaa haetaan soran ja hiekan ottamiselle. Maa-ainesten ottaminen on luvanvaraista maa-aineslain 4 §:n perusteella.

Maa-aineslain 7 §:n mukaan maa-ainesten ottamista koskevan lupa-asian ratkaisee kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisena Mikkelissä toimii Mikkelin seudun ympäristölautakunta.

HAKEMUKSEN VIREILLETULO

Hakemus on jätetty Lupapisteeseen 15.8.2019. Sitä on täydennetty perusteluilla ranta-alueelta ottamisesta 25.9.2019 ja maanomistajan sitoumuksella rantapuuston säilyttämisestä näkösuojana 11.11.2019.

SELVITYS OTTAMISALUETTA KOSKEVISTA LUVISTA JA KAAVOITUSTILANNE

Lupatilanne

Kyseiseltä paikalta ei ole otettu maa-aineksia aikaisemmin. Samalla kiinteistöllä on voimassa oleva maa-aineslupa Valkeajärventien pohjoispuolella.

Alueen kaavoitustilanne

Ottamisalueella ei ole asema- tai yleiskaavaa. Etelä-Savon maakuntakaavassa alue sisältyy svl2 8.666 Hirolan suoja-alueeseen (varalaskupaikan suojavyöhyke). Alueen lähellä olevia merkintöjä maakuntakaavassa ovat EO 8.315 Latvalampi (maa-ainesten ottoon soveltuva alue) ja V 8.87 Valkeajärvi (matkailu- ja virkistysalue).

OTTAMISALUEEN YMPÄRISTÖ, MAISEMA JA KOHTEET, JOIHIN MAA-AINESTEN OTTAMISELLA ON VAIKUTUSTA

Alue sijaitsee noin 15 km etäisyydellä Mikkelistä Ihastjärven suuntaan Valkeajärventien varrella. Ottoalue tulee maantien välittömään läheisyyteen ja ympärillä on metsää. Valkeajärventien pohjoispuolella on samaan kiinteistöön kuuluva vanhempi soran- ja kalliokivenottoalue.

Lähin vapaa-ajan asunto sijaitsee ottoalueesta noin 160 m:n etäisyydellä Kaijalammen itärannalla ja seuraavaksi lähin 340 m etäisyydellä. Lähimmät asunnot sijaitsevat ottoalueesta noin 500 m:n etäisyydellä lännessä.

Alueella tai sen läheisyydessä ei ole suojelukohteita tai tiedossa olevia uhanalaisten lajien esiintymiä. Luontoselvityksen (Ramboll 2011) mukaan ottoalue on soraharjumuodostelmaa, jossa kasvaa nuorta mäntyvaltaista kasvatusmetsää.

GTK:n kartta-aineistossa alueen maaperästä on seuraavat tiedot:

Pintamaalaji	Hiekka (Hk) RT
Pohjamaalaji	Hiekka (Hk) RT
Muodostuma	Jäätikköjokimuodostuma (harju, delta), hiekkavaltainen (HkM)

Alueella ei ole arvokkaita geologisia muodostumia.

Ottoalue ei sijaitse pohjavesialueella. Lähin pohjavesialue on Kirkkoharjun pohjavesialue 1,6 km etäisyydellä.

Lähin vesistö on 60 m etäisyydellä ottamisalueen eteläpuolella oleva Kaijalampi, joka laskee 5,5 km pitkää reittiä pitkin Tarsalanjärveen ja

Saarijärveen, jotka puolestaan laskevat edelleen Sirkkapuroon ja Emolanjokeen ja niistä Saimaaseen.

Ottamisalue on nähtävissä Valkeajärventieltä, mutta se ei näy asuin- tai vapaa-ajan rakennusten pihoilta. Hankealueen läheisyydessä ei ole arvokkaiksi luokiteltuja maisema-alueita tai kulttuuriympäristöjä.

OTTAMISTIEDOT

Maa-ainelupaa haetaan soran ja hiekan ottamiseksi kymmeneksi vuodeksi. Ottamisalueen pinta-ala on 1,09 ha ja otettavan aineksen määrä 15 000 k-m³, jolloin vuotuiseksi ottomääräksi muodostuu 1500 k-m³.

Ottamissuunnitelma

Hankkeesta on laadittu ottamissuunnitelma, joka pitää sisällään tekstiosan, sijaintikarttoja, nykytilanne piirroksen, kaksi leikkauskuvaa ja lopputilanne piirroksen. Suunnitelman mukainen alin ottamistaso on + 117,5 m (N2000) ja suurimmaksi ottamissyvyudeksi nykyisestä maanpinnasta tulee 4,4 m, ellei kallio tai pohjaveden pinta rajoita ottamista.

Läheisen Kaijalammen pinta on suunnitelmassa mitattu olevan tasossa + 114,9 m (N2000). Alueelle asennetaan pohjavesiputki pohjaveden korkeuden seuranta varten.

Suunnitelmissa on ottamisalue ja ottoalue merkitty erikseen, mutta pinta-alana käytetään molemmista 1,09 ha.

Ottotoiminnan aikana mahdollisesti paljastuva kallio joko verhoillaan moreenilla tai vaihtoehtoisesti louhitaan ottosuunnitelman mukaiseen tasoon. Maa-aineksen seassa olevat suuret kivet murskataan.

Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma

Hakemuksen liitteenä oli kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma. Pintamaat varastoidaan reuna-alueille ja ne hyödynnetään maisemointivaiheessa. Kannot ja hakkuutähteet kuljetetaan muualle hyödynnettäväksi.

Varastointi

Hakemuksessa ei ollut poltto- ja voiteluaineiden varastoinnista suunnitelmaa, kuten ei myöskään mainintaa muualta tuotujen maa-aineksien varastoinnista.

Liikenne

Maa-ainesten ottoon liittyvä liikenne kulkee Valkeajärventien kautta Ihastjärventielle. Suunnitelmaan ei ollut merkitty tieliittymää, eikä siitä pyydetty lausuntoa.

Jälkihoito ja alueen myöhempi käyttö

Alue muotoillaan suunnitelmaakartan mukaisesti. Lopulliset reunaluiskat muotoillaan kaltevuuteen 1:3. Ottamistoiminnan edetessä alue siistitään ja metsitetään. Pintamaat levitetään muotoillulle pohjalle ja tarvittaessa alueelle tuodaan lisäksi metsän kasvulle soveltuvia puhtaita maa-aineksia.

ASIAN KÄSITTELY

Kuuluttaminen

Hakemuksesta on kuulutettu Mikkelin kaupungin ilmoitustaululla 19.8. – 20.9.2019 välisenä aikana. Naapurikiinteistöjen omistajille (4 kpl) ja sijaintikiinteistön omistajalle (1 kpl) on lähetetty tieto lupahakemuksen vireilläolosta kirjeenä. Hakemusasiakirjat ovat olleet nähtävillä kuulutusaikana Mikkelin virastotalolla ja internetissä Lupapisteen ylläpitämällä Julkipano-sivulla.

Muistutukset

Hakemuksesta on annettu yksi muistutus, joka on siteerattu tähän kokonaisuudessaan (nimet korvattu nimikirjaimilla).

Me Kaijanlammen pohjoispään mökkiläiset A.K. perheineen , A.T. perheineen sekä J.V. perheineen vastustamme yhdessä hanketta, jolla pitäisi aloittaa soranotto Kaijanlammen ja Valkeajärventien väliseltä alueelta. Kaistale on kapea ja hyvin lähellä Kaijanlammen rantaa Kaijanlampi on kapea pieni lampi, ja soranottoalue on lähellä rantaa. Lampi ei tarvitse yhtään humuskuormaa mikä hankkeesta varmasti tulee. Hulevesien valuminen lampeen on hyvin todennäköistä koska rantaan maasto alenee kokomatkan.

Minun mökille on matkaa linnuntietä n. 150m mutta alueella on myös aitta rakennus joka on kesäisin ahkerassa käytössä ja se on n.50m lähempänä ottoaluetta tontin rajan läheisyydessä. Käytämme mökkiä huhtikuulta aina lokakuun loppuun elikkä yli puolivuotta vuosittain. Alueella ei ole korkeaa puustoa eikä muitakaan näköesteitä jotka estäisivät näkyvyyden kohteeseen kokonaan.

Alueen omistaja Ollikainen anoi alueelle soranotto lupaa muutama vuosi sitten, mutta ei lupaa saanut koska lammen saastuminen ja mökkien läheisyys olivat Jari Ahosen mukaan esteenä luvan myöntämiselle. En tiedä mitkä kriteerit on muuttuneet tai Puttonen on asioita väärin ymmärtänyt tehdessään otto suunnitelmaa. Valkeajärventie on tänä kesänä peruskorjattu pintaa on lisätty ojastukset avattu josta johtuen tie on

monelta osalta kaventunut entisestään. Tästä johtuen sora-auto liikenne on entistä vaarallisempaa tiellä. Läheltä piti tilanteita on ollut itse kullakin pereävaunullisten painavien sora-autojen kanssa. Tämä hanke lisää liikennettä seuraavaksi kymmeneksi vuodeksi joten vaaratilanteita on tulossa paljon lisää. Tarvitaanko se ensimmäinen kuolonkolari ennen kuin jotain tapahtuu.

Mökkiläisinä katsomme meille aiheutuvan meluhaittoja (esim.seulonta äänet ja koneiden äänet.kallion rikkominen mahd. murskeen tekeminen kallionampuminen. Toiminnasta tulevat äänet ja pölyhaitat hiekkapöly kulkee tuulen mukana), maisemahaittoja sekä mökkirauhan / yksityisyyden katoamisen .

Uusin monttu jonka Ollikainen sai tehdä valkeajärventien pohjoispuolelle on hyvä esimerkki raiskatusta maisemasta.

Tästä aiheutuva maisemallinen haitta vaikuttaa myös mökkien myyntihintaan suuren hinnan alennuksen muodossa , joka tulee rauhattomuudesta sekä maiseman muutoksesta. Hiekkamontut eivät ole mikään maiseman kaunistus. Jos otto aika on kytmmenenvuotta, maisema ei palaudu vielä seuraavassa kymmenessä vuodessa entiselleen.

Jäämme odottamaan asiassa meille myönteistä päätöstä. Että saisimme viettää myös jatkossa rauhallista rentouttavaa mökki elämää ilman suuria häiriö tekijöitä, jotka varmasti hankkeesta meille kaikille aiheutuisi.

ps. haluaisin tietoja asian etenemisestä sekä käsittelystä mahdollisia jatkotoimia varten.

Hakijan vastine muistutuksesta

Markku Karvosen hakema lupa maa-ainesten ottamiseen on muihin toimijoihin ja muiden toimintaan verrattuna pieni. Ottoalueen koko on vain noin 1,09 ha ja suunniteltu ottamismäärä 15 000 m³. Ottaminen kohdistuu hiekkaan ja soraan, joten alueella ei ole tarvetta melua aiheuttaville porauksille tai räjäytyksille tai murskauksille kuten kallioalueilla olisi. Ottamisalueen kiinteistö sivuaa maakuntakaavaan maa-ainestenottovarausta, mikä on myös lähellä lähimpiä asuttuja kiinteistöjä eli alue on suunniteltu maa-ainesten ottamiseen.

Ottamismäärä rekkakuormiksi muutettuna vastaa noin 600 ajoneuvoyhdistelmän käyntiä kymmenen vuoden aika eli 60 käyntiä vuodessa. Talviaikaan kun ajoa ei juuri ole niin tämä tarkoittaisi keskimäärin noin kaksi käyntiä viikossa eli ei vaikuta Valkeajärventien käytettävyyteen tai meluun. Muiden toimijoiden määrät ja suoritteet ovat kymmenkertaisia.

Ympäristöhallinnon maa-ainesten kestävä käyttö (2009) ohjeen mukaisesti suositettava etäisyys lähimpään asuinkiinteistöön soran ja hiekan otossa on 100 metriä ja tässä se täyttyy niin, että etäisyys ottoalueen lähimmästä nurkasta lähimpään asuinkiinteistöön on 160 metriä.

Samassa ohjeistuksessa mainitaan, että ottamisalue ei saa näkyä rantamaisemaan. Ottaminen on suunniteltu tieltä järvelle päin eli matalat ottamisrintaukset eivät tule olemaan missään vaiheessa Kaijalammen suuntaan. Lisäksi maanomistaja on sitoutunut säilyttämään ottamisalueen ja Kaijalammen väliin jäävän alueen sekä rantavyöhykettä puustoisena Kaijalammen koilliskulmassa, lähimmän asuinkiinteistön suojaksi. Ottamisalue on matala, joten sen maisemavaikutukset ovat pienet ja näkyvät vain pohjoiseen. Alue tullaan metsittämään heti ottamisen päätyttyä. Maisema ei tule Kaijalammen suuntaan muuttumaan.

Lammen saastumisesta ei ole vaaraa, sillä alueelta ei johdeta vesiä Kaijalampeen, vaan hulevedet imeytyy hiekka- ja sorakerrokseen, kuten ne ovat imeytyneet tähänkin asti. Ottoalueella ei synny jätevesiä tai käsitellä esimerkiksi räjähdysaineita, eikä varastoida polttoaineita tai voiteluaineita kuin koneen välittömään käyttöön tarvittava määrä.

Lausunnot

Hakemuksesta ei pyydetty lausuntoja.

Tarkastus

Hakemuksen johdosta ympäristötarkastaja teki maastokäynnin 16.9.2019.

LUPAVIRANOMAISEN RATKAISU

Mikkelin seudun ympäristölautakunta myöntää Markku Karvoselle maa-ainelain 4 §:n mukaisen maa-ainesten ottamisluvan Mikkelin kaupungin Rämälän kylässä sijaitsevalle Taipaleen tilalle (RN:o 491-418-12-27) kokonaismäärältään 15 000 k-m³ ja alimman ottotason ollessa +117,5 (N2000) edellyttäen, että toimet toteutetaan ja ylläpidetään hakemuksessa esitettyjen tietojen mukaisesti ja toiminnassa noudatetaan seuraavia lupamääräyksiä:

1. Seuraavat toimenpiteet on tehtävä ennen uuden luvan mukaisen ottamisen aloittamista:
 - Ottamisalue ja alin ottamistaso tai muu korkeusaseman määrittävä taso tulee merkitä maastoon ja merkintöjä tulee ylläpitää koko luvan voimassaoloajan;
 - luvassa määrätty vakuus on asetettava valvontaviranomaisen hyväksymän vakuusohjeen mukaisesti ja

- hakijan tulee pyytää aloitustarkastusta vähintään kaksi viikkoa ennen ottamisen aloittamista.
2. Luvanhaltijan tulee olla selvillä alueen pohjaveden pinnankorkeudesta ja jättää pohjavedenpinnan päälle vähintään kahden metrin koskematon suojakerros.
 3. Ottamisalueella ei saa säilyttää polttoaineita tai muita öljytuotteita, eikä suorittaa koneiden korjaus- ja huoltotöitä ilman pakottavaa tarvetta. Valvontaviranomainen voi kuitenkin erikseen myöntää luvan toimintajakson aikaiselle varastoinnille, jos toiminnanharjoittaja esittää valmiussuunnitelman öljyvahinkojen torjumisesta ja viranomainen sen hyväksyy. Aluetta ei saa käyttää romujen tai muun jätteen varastona.
 4. Mikäli öljyä tai muuta pohjavesille haitallista ainetta kuitenkin pääsee maaperään tai pintavesiin, luvan saajan tulee ryhtyä tarpeellisiin toimiin haitan poistamiseksi ja tarvittaessa tulee ilmoittaa pelastuslaitokselle. Kaikista alueella tapahtuvista ympäristöpilaantumisen vaaraa aiheuttavista vahingoista on ilmoitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.
 5. Jos alueella tehdään kiviaineksen murskausta, siitä tulee tehdä ilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään 30 vuorokautta ennen toiminnan aloittamista. Soran murskaus on kiellettyä kesä-, heinä- ja elokuussa. Kallion louhinta on kielletty.
 6. Maa-ainesluvan haltijan on ilmoitettava valvontaviranomaiselle vuosittain edellisenä vuonna otetun aineksen määrä ja laatu tammikuun 31. päivään mennessä. Ilmoitus tulee tehdä Notto-rekisteriin rekisterinpitäjän erikseen antamien ohjeiden mukaisesti.
 7. Ottamisen aikana maanomistaja on sitoutunut säilyttämään Kaijalammen rannan puustoisena siten, että ottamisalue ei näy lammelle tai sen rannassa oleville kesäasunnoille. Ottamisen päätyttyä kaivualueen leikkausluiskat tulee loiventaa keskimäärin kaltevuuteen 1:3, kasat tulee poistaa, pinnalle tulee levittää metsänkasvulle soveltuva kerros ja alue tulee muutoinkin jättää siistiksi ja ilmoitetun loppukäytön mukaiseksi.
 8. Maa-ainesluvan haltijan on ilmoitettava ottamisen päättymisestä valvontaviranomaiselle. Valvontaviranomainen suorittaa lopputarkastuksen ottamistoiminnan päättymisen jälkeen tai luvan voimassaoloajan kuluttua umpeen.
 9. Mikäli lupa maa-ainesten ottamiseen siirretään toiselle, on siirrosta viipymättä ilmoitettava lupaviranomaiselle. Luvan haltija vastaa lupaan liittyvistä velvoitteista, kunnes hänen tilalleen on hakemuksesta hyväksytty toinen. Luvan haltijan tulee ilmoittaa myös konkurssista ja konkurssipesän tulee ilmoittaa mahdollisesta toiminnan jatkamisesta. Ellei ilmoitusta toiminnan jatkamisesta tai luvan siirtoa toiselle haltijalle ole tehty 6 kk:n kuluessa konkurssin alkamisesta, lupa raukeaa ja viranomainen voi teettää tarpeelliseksi katsomansa jälkihoitotyöt käyttämällä vakuutta.

Vakuus jälkihoitovelvoitteiden suorittamisesta

Hakijan on asetettava 3270 euron vakuus jälkihoitovelvoitteiden suorittamisesta. Vakuuden tulee olla voimassa 31.1.2031 asti.

Lupaviranomainen voi erityisestä syystä määrätä lisävakuuden asettamisesta, mikäli vakuuden ei voida katsoa olevan riittävä lupamääräyksessä 7 tarkoitettujen toimenpiteiden suorittamiseksi.

Valvontaviranomainen palauttaa vakuuden hakijalle, kun ottamisalue on lopputarkastuksessa katsottu hyväksyttävästi jälkihoidetuksi. Mikäli jälkihoitoa ei hyväksytä ja luvanhaltija ei määräyksestä huolimatta hoida jälkihoitovelvoitetta, ympäristönsuojeluviranomainen voi teettää tarpeelliseksi katsomansa työt käyttämällä hakijan asettamaa vakuutta.

Vakuus lainvoimaa vailla olevan päätöksen noudattamisesta

Luvan hakija ei ole hakenut toiminnan aloittamislupaa muutoksenhausta huolimatta, joten vakuutta ei aseteta. Toiminta voidaan aloittaa, kun lupapäätös on lainvoimainen. Päätös saa lainvoiman valitusajan päättymisen jälkeen, ellei päätöksestä ole valitettu.

Luvan voimassaolo

Lupa on myönnetty kymmeneksi vuodeksi. Luvan viimeinen voimassaolopäivä on 31.1.2030.

Ottotoiminta tulee lopettaa ja maisemointi tulee olla tehty 31.1.2030.

Toiminnan olennaisille muutoksille tulee hakea uusi lupa.

MAKSUT

Lupahakemuksen käsittelystä peritään 765 euroa.

Luvanhaltijalta peritään vuosittain valvontamaksua kulloinkin voimassa olevan taksan mukaisesti. Lisäksi lupa- ja valvontaviranomainen voi periä maksua luvan voimassaoloaikana tehdystä ottamissuunnitelman muutoksesta, vakuuden muuttamisesta, pakkokeinopäätöksestä ja haltijanvaihdoksesta.

PÄÄTÖKSEN PERUSTELUT

Luvan myöntämisen edellytykset

Maa-aineslain 6 §:n mukaan lupa ainesten ottamiseen on myönnettävä, jos asianmukainen ottamissuunnitelma on esitetty eikä ottaminen tai sen järjestely ole ristiriidassa 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa. Asiaa harkittaessa on otettava huomioon myös lupamääräysten vaikutus.

Alueella, jolla on voimassa toimenpiderajoitus yleiskaavan tai asemakaavan laatimista tai muuttamista varten, lupa voidaan myöntää, jollei ottaminen tuota huomattavaa haittaa kaavan laatimiselle tai muuttamiselle, turmele kaupunki- tai maisemakuvaa eikä muutenkaan ole ristiriidassa 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa.

Maa-ainelain 3 §:n mukaan aineksia ei saa ottaa niin, että siitä aiheutuu: 1) kauniin maisemakuvan turmeltumista; 2) luonnon merkittävien kauneusarvojen tai erikoisten luonnonesiintymien tuhoutumista; 3) huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa; tai 4) tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen veden laadun tai antoisuuden vaarantuminen, jollei siihen ole saatu vesilain mukaista lupaa.

Hakemuksen mukaisen toiminnan ei katsota olevan ristiriidassa edellä mainittujen luvan myöntämisen edellytysten kanssa, joten lupa maa-ainesten ottamiselle voidaan myöntää.

Yleiset perustelut lupapäätökselle

Lupaa kyseiselle alueelle haetaan, koska samalla kiinteistöllä olevan toisen ottoalueen maa-ainesten saatavuus osoittautui suunniteltua vähäisemmäksi kallion ja korkean pohjaveden pinnan takia. Luvanhaltija on ilmoittanut aikeestaan rauettaa toinen maa-ainelupa.

Luvan myöntämisen edellytyksiä harkittaessa on otettava huomioon ottamisalueen 60 m etäisyys Kaijalampeen. Ympäristöhallinnon ohjeessa 1/2009 Maa-ainesten kestävä käyttö todetaan, että ranta-alueen luonto ja maisema voivat edellyttää maa-ainesten ottamiselta 200 m suojaetäisyyttä ja poikkeustapauksissa suojaetäisyys voi olla 50 m. Pääsääntö on, että ottamisalue ei näy rantamaisemassa. Tässä tapauksessa on katsottu, että 60 m metsäinen suojavaohyke rannan ja ottamisalueen välissä on riittävä. Maanomistaja on lisäksi sitoutunut kirjallisesti säilyttämään suojapuuston.

Hakemuksen liitteenä oleva ottamissuunnitelma täyttää pääosin ne vaatimukset, joita sille on asetettu maa-ainesasetuksen 2 §:ssä. Luontoselvitys on tehty edellisen lupahakemuksen yhteydessä, mutta se osuu hakemuksen kohteena olevalle alueelle. Arviota alueen jälkihoidon kustannuksista ei ollut esitetty ottamissuunnitelmassa, joten vakuus on laskettu pinta-alaperusteisesti maksutaksan mukaisesti. Ottamisen etenemissuunta on ilmoitettu nuolella, mutta ottamista tai jälkihoitotöitä ei ole muutoin vaiheistettu. Alueen koko huomioon ottaen sellainen ei ole tarpeen. Hankkeen ei odoteta vaikuttavan pinta- tai pohjavesiin, joten niihin liittyviä seurantavelvoitteita ei ole luvassa asetettu.

Vastaus muistutukseen

Muistutuksessa tuotiin esille maisema-, vesistökuormitus-, melu- ja liikennehaitat ja lisäksi mainittiin, että lupaa ei edellisellä hakemuskerralla myönnetty. Vuonna 2016 maa-aineksenottolupa myönnettiin samalle kiinteistölle vain osittain siten, että Valkeajärventien eteläpuolinen alue ei saanut lupaa. Tuolloin päätöstä perusteltiin sillä, että Mikkelin kaupungin rakennusjärjestyksessä rantavyöhyke on määritelty olevan 100 m rannasta ja maa-aineslain mukaan vesistön rantavyöhykkeeltä ei saa ottaa maa-aineksia ilman erityistä syytä.

Maa-aineslaissa ei ole määritelty, mitä vesistön rantavyöhykkeellä tarkoitetaan. Tässä päätöksessä on pitäyditty soveltamisohjeen mukaisessa tulkinnassa, jonka mukaisesti rantamaisema on suojeltava siten, että ottamisalue ei näy rantamaisemassa. Lupaviranomainen katsoo, että lammen rannan ja ottamisalueen välissä oleva suojapuusto estää maisemahaitan syntyminen mökkiläisille ja yleensä Kaijalammen virkistyskäytölle.

Ottamisalueen hulevesiä ei johdeta ojia myöten Kaijalampeen, vaan ne imeytyvät maahan, jolloin maa-ainesten ottamisesta aiheutuva vesistökuormituksen lisäys jää vähäiseksi.

Ympäristöhallinnon ohjeen mukainen vähimmäisetäisyys soranottoalueen ja rakennuksen välillä on 100 m. Lähimmän kesäasunnon ja ottamisalueen välinen etäisyys 160 m on katsottu melu- ja pölyhaitan kannalta riittäväksi soranottoluvan myöntämiseksi. Kallionlouhintaa luvassa ei ole sallittu. Soran murskaaminen alueella tulee todennäköisesti jäämään 0 – 2 kertaa koko toiminta-aikana ja murskaaminen on suljettu kesäkuukausien ulkopuolelle. Suojaetäisyys on Mikkelissä vallitsevan käytännön ja ympäristöhallinnon ohjeen mukainen ja se täyttyy myös muistutuksen tekijän mainitsemaan aitta.

Soranoton aiheuttama liikenne ei lisää merkittävästi Valkeajärventien liikennettä, eikä liikennemäärän lisääntymistä ole katsottu luvan myöntämisen esteeksi.

Lupamääräysten perustelut

Maa-aineslain 11 §:n mukaan ainesten ottamista koskevaan lupaan on liitettävä määräykset siitä, mitä hakijan on noudatettava hankkeesta aiheutuvien haittojen välttämiseksi tai rajoittamiseksi, jolleivät sanotut seikat käy ilmi ottamissuunnitelmasta.

Lupapäätöksessä tulee antaa myös tarvittavat määräykset ottamistoiminnan ja sen vaikutusten tarkkailusta sekä muista valvonnan kannalta tarpeellisista toimenpiteistä, jos seikat eivät käy ilmi ottamissuunnitelmasta. (VN a ma-ainesten ottamisesta 6 §)

Lupamääräys 1. Ottamisalueen merkitsemisellä maastoon varmistetaan, että ottaminen tapahtuu hakemuksen mukaisesti. Aloitustarkastus pyydetään tekemään, jotta viranomaisella saa tiedon hankkeen aloittamisesta ja jotta voidaan yhdessä käydä läpi, mitä luvassa on hakijalta edellytetty. Aloitustarkastus on myös sopiva tilaisuus esittää luvassa määrätty vakuudet. Vakuuden tulee olla asetettuna kuitenkin viimeistään ennen maa-ainesten ottamista.

Lupamääräys 2. Pohjaveden pinnankorkeus alueella on tunnettava, jotta siihen voidaan jättää riittävä suojakerros. Tässä päätöksessä 2 m on katsottu riittäväksi suojakerrokseksi.

Lupamääräys 3. Öljytuotteiden säilyttäminen maa-ainestenottoaikalla edellyttää, että öljyn maaperään pääsyn estämisestä ja öljyvahingon torjunnasta on esitetty lupahakemuksessa suunnitelma. Koska suunnitelmaa ei ollut liitetty hakemukseen, öljytuotteiden säilyttäminen on kielletty siihen asti, kunnes hyväksyttävä suunnitelma on esitetty. Maa-ainesten ottamispaikat eivät sovellu myöskään romujen tai muiden jätteiden säilyttämiseen tai työkoneiden huoltamiseen. Tällä määräyksellä pyritään pitämään maa-ainestenottoalue siistinä ja turvallisena.

Lupamääräys 4. Mikäli ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava vahinko tapahtuu, toiminnanharjoittajan on ryhdyttävä toimenpiteisiin ja tiedotettava asiasta viranomaisia, jotta pilaantuminen ei leviä ja jo tapahtunut vahinko voidaan korjata.

Lupamääräys 5. Ottosuunnitelmassa oli todettu, että mikäli kallio tulee vastaan, se verhoillaan tai louhitaan suunniteltuun pohjan tasoon asti. Ympäristönsuojelulain mukaan kivenlouhimo tai sellainen muu kuin maarakennustoimintaan liittyvä kivenlouhinta, jossa kiviainesta käsitellään vähintään 50 päivää, tai kiinteä murskaamo tai sellainen tietyllä alueella sijoitettava siirrettävä murskaamo, jonka toiminta-aika on yhteensä vähintään 50 päivää, edellyttää ympäristölupaa.

Asetuksen 800/2010 mukaan kivenlouhimo, muu kivenlouhinta ja kivenmurskaamo on sijoitettava siten, että melua tai pölyä aiheuttavan toiminnon etäisyys asumiseen tai loma-asumiseen käytettävään rakennukseen tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevaan oleskeluun tarkoitettuun piha-alueeseen tai muuhun häiriölle alttiiseen kohteeseen on vähintään 300 metriä. Riittävä suojaetäisyys ei kyseisellä paikalla ole mahdollista, joten kalliinlouhinta on kielletty. Asetus ei kuitenkaan koske luvanvaraisuuden alapuolelle jäävää toimintaa, joten soranmurskaus on mahdollista meluilmoituksella. Määräyksellä on rajattu kesäkuukaudet soranmurskauksen ulkopuolelle Kaijalammen virkistyskäytölle aiheutuvan meluhaitan takia.

Lupamääräys 6. Ottamistietojen ilmoittaminen on tarpeen luvan valvontaa varten ja se palvelee myös mm. tilastointia.

Lupamääräys 7. Hakemuksessa on ilmoitettu alueen loppukäytöksi metsätalous. Alue on oltava lopputarkastuksessa siisti ja muotoilultaan valmis loppukäyttöä varten. Määräyksessä on määritelty vähimmäistaso, jota sovelletaan arvioitaessa jälkihoitotoimenpiteiden riittävyyttä.

Lupamääräys 8. Kun luvanhaltija ilmoittaa ottamisen päättymisestä, alueelle voidaan tehdä lopputarkastus, jossa arvioidaan, onko alueen jälkihoito tehty hyväksyttävällä tavalla. Viranomaisen poistaa kohteen valvontaohjelmastaan, päättää vakuuden palauttamisesta ja merkitsee ottamisen päättymisen Notto-rekisteriin.

Lupamääräys 9. Haltijanvaihdoksesta tulee ilmoittaa välittömästi viranomaiselle, koska viranomaisen on hyväksyttävä se. Myös konkurssista tulee ilmoittaa välittömästi, koska viranomaisen tulee arvioida ottamisalueen lopettamisen edellyttämät jälkihoitotyöt, mikäli haltijanvaihdosta ei tehdä ja konkurssipesä ei jatka ottamista.

Luvassa määrätty vakuus jälkihoitovelvoitteiden suorittamisesta perustuu Mikkelin seudun ympäristöpalveluiden maa-ainelain mukaisten viranomaistehtävien maksutaksaan 2016. Taksassa siistimis- ja tasauskustannusten laskentaperuste on 3000 euroa / ha. Metsityskustannuksia tälle alueelle ei ole katsottu tarpeelliseksi laskea, sillä pienehkö metsän ympäröimä soranottoalue metsittyä luontaisesti.

Lupahakemuksen käsittelymaksu perustuu myös maa-ainelain mukaisten viranomaistehtävien maksutaksaan 2016. Taksan 2.1 kohdan mukaan ottamissuunnitelmaa kohti peritään 480 euroa ja suunnitellun otettavan maa-ainemäärän tilavuuden mukaan 0,009 €/m³. Lisäksi naapurin tai asianosaisten kuuleminen maksaa 50 euroa + 20 euroa/kuultava. Kuulemiskirjeitä lähetettiin 5 kpl, joten luvan hinnaksi tulee $480 + 0,009 \times 15000 + 50 + 5 \times 20 = 765$ euroa.

SOVELLETUT OIKEUSOHJEET

Maa-ainelaki (555/1981): 1 § (lain soveltamisala), 3 § (ainesten ottamisen rajoitukset), 4 § (luvanvaraisuus), 5 § (ottamissuunnitelma), 5 a § (kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma), 6 § (luvan myöntämisen edellytykset), 7 § (lupaviranomainen ja lausunnot), 10 § (luvan voimassaolo), 11 § (lupamääräykset), 12 § (vakuuden antaminen), 13 § (kuuleminen), 13 a § (luvan velvoitteista vapauttaminen), 14 § (valvontaviranomainen ja hallintopakkoasia), 19 § (päätöksen julkipano), 20 § (muutoksenhaku), 20 a § (valitusoikeus), 21 § (lainvoimaa vailla olevan päätöksen noudattaminen), 23 § (valvontamaksu ja valtion avustus), 23 a § (Ilmoittamisvelvollisuus), 23 b § (tietojärjestelmä).

Valtioneuvoston asetus maa-ainesten ottamisesta (926/2005): 1 § (maa-ainesluvan hakeminen), 2 § (ottamissuunnitelma), 3 § (kuuleminen), 4 § (lausunnot), 6 § (lupapäätöksen sisältö), 7 § (tarkastusmenettely), 8 § (toimenpiteet maa-ainesluvan voimassaolon aikana), 9 § (maa-aineslain mukaiset ilmoitukset)

Valtioneuvoston asetus kaivannaisjätteistä (190/2013)

Maa-aineslain mukaisten viranomaistenttehtävien maksutaksat 2016, hyväksytty 7.4.2016 Mikkelin seudun ympäristölautakunnassa

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Itä-Suomen hallinto-oikeuteen kolmenkymmenen (30) päivän kuluessa antopäivästä antopäivää lukuun ottamatta. Asian käsittelystä perittävistä maksusta valitetaan samassa järjestyksessä kuin pääasiasta. Valitusoikeus lupapäätöksestä on luvan hakijalla, kunnan jäsenellä ja niillä, joiden oikeutta tai etua asia saattaa koskea, sekä niillä viranomaisilla, joiden tehtävänä on valvoa asiassa yleistä etua. Valitusosoitus on liitteenä.

PÄÄTÖKSEN ANTAMINEN

Päätös annetaan julkipanon jälkeen.

Antopäivä on 23.12.2019.

Hanna Pasonen
ympäristöpäällikkö

PÄÄTÖKSEN TIEDOKSI ANTAMINEN

Päätös Hakijalle

Tiedoksi

Etelä-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus/Kirjaamo/
Ympäristönsuojelu ja vesien hoito-yksikkö, Jääkärintie 14, 50100 Mikkelä,
kirjaamo.etela-savo(at)ely-keskus.fi

Valmistelijalle: jouni.lintunen(at)mikkeli.fi

muistutuksen tekijä

Päätöksestä ilmoitetaan niille, joille on annettu erikseen tieto hakemuksesta (4 kpl).

Tieto päätöksestä julkaistaan Mikkelin kaupungin ilmoitustaululla sekä Lupapisteen Julkipano-sivustolla.

Laskutus: anne.salmi(at)mikkeli.fi

Ympäristöpalveluiden nettisivujen ylläpitäjä: anne.luttinen(at)mikkeli.fi

LIITE 1, KARTTA JA ILMAKUVA

